

Udvalget nu gaar over til at udtale sig om

§ 12, Krigsministeriet,

finder man særlig Opfordring til, som alt tidligere antydet, at bede fastholdt, at de Regnskaber, som ere Gjenstand for Udvalgets Behandling, ikke ere affattede til Rigsdagen, men til Rigsraadet og derfor ikke ligefrem kunne forbres eller ventes at være anlagte og affattede med det Krav for Die, som Rigsdagens Statsrevisions og Rigsdagens egen Behandling og Afgjørelse af Statsregnskaberne efter Grundlov og Praxis har begrundet, samt at de Regnskaber, som specielt vedkomme dette Affnit, derhos for henvend Halvdelen af det samlede Bevillingsbeløb, eller for 7,754,000 Rd., omhandle Midler, der ikke af Rigsraadet ere bevilgede til visse specielle Udgifter eller Udgiftsconti, men — paa Forslag af det til Behandlingen af Ministeriets Bevillingsudkast i Raadet nefatte Udvalg — saaledes, at de „stilles til Regjeringens Raadighed uden Indskrænkninger, men ogsaa under dens fulde og udeelte Ansvar.“ I begge disse Momenter tilfammen har Udvalget nemlig fundet en Hovedgrund for den Behandling og Afgjørelse af den heromhandlede Deel af Statsregnskabet, som det nu skal tillade sig at anbefale.

Ministeriets Regnskab for Toaaret vil findes aflagt i tvende Affnit, det ene for Aaret 1ste April 1862 til 31te Marts 1863, afgivet til Finantsministeriet til videre Forelæggelse og Behandling i Rigsraadet ved en Skrivelse af 8de Septbr. 1863, der, næst at specificere de medfulgte Regnskabsoversigter m. B., meddeeler paa omtrent $\frac{1}{2}$ Ark de Dplysninger, hvormed Ministeriet har fundet det tilstrækkeligt at ledsage samme, og der, som Revisionen med Føie antyder, ikke i nogen væsentlig Grad fuldstændiggjøres ved dem, der ledsage det trykte Statsregnskab for 1862—63 (Pag. 83—93), det andet for Aaret 1ste April 1863 til 31te Marts 1864, afgivet af Krigsministeriet til Finantsministeriet ved Skrivelse af 18de October 1864, der, næst ligeledes at specificere de medfulgte Regnskabsoversigter m. B., iblandt hvilke dog mangle ikke færre

end sex af de i alt Fald ikke mindst vigtige, ifstedetfor endog blot en saadan Meddelelse, som i Skrivelsen af 8de Septbr. 1863, af særlige hyerligere Dplysninger, beklager, at Ministeriet „paa Grund af Krigsforholdene ikke seer sig istand til at ledsage Regnskabet med de sædvanlige Dplysninger.“

Skrivelsen af 8de Septbr. 1863 er undertegnet af den daværende Krigsminister Sundby; den af 18de October 1864 er underskrevet af den daværende Krigsminister Hansen.

I begge de fornævnte Skrivelser hedder det nu, at Ministeriet fremsender „sit Regnskab“ for Aaret, men dette saakaldte Regnskab viser sig for begge Aar at være kun en „Generalbalance over de ved Krigsministeriet stedfundne Indtægter og Udgifter for Regnskabsaaret“, der paa to bestrebne Sider meddeeler Indtægten og Udgiften, begge kun opførte med store, uspecificerede Hovedsummer. Om de enkelte Regnskabsoversigter eller Bilag, som ved Skrivelserne ere fremsendte med disse saakaldte Regnskaber, gjælder aldeles Rignende.

Ved Behandlingen af disse Regnskaber har det selvfølgelig været en speciel Opgave for Udvalget at forene billige Hensyn til de tvende ovenfor anførte særegne Forhold for disse Regnskaber med det nødvendige Hensyn til, at det er blevet Rigsdagen, der har faaet Afgjørelsen i sin Haand, og at Rigsdagen ifølge Grundloven maa træffe denne Afgjørelse paa en anden Maade eller under en anden Form, end Tilfældet vilde have været i Rigsraadet.

Rigsraadets ovennævnte Statsrevisionsbetænkning, til hvilken Udvalget i Hovedsagen maa støtte sine Bemærkninger, har nu med stor Styrke i sin første Post gjort gjældende, at det har været umuligt, med det Revisionen tilstillede, ovenfor ommeldte Materiale som Grundlag at foretage nogen virkelig Revision af Krigsministeriets Udgifter i Toaaret, og at Forsøget paa at tilveiebringe et bedre Materiale eller endog blot at erholde de nødvendigste Dplysninger meddeelte har viist sig frugtesløst, saa at der formeentlig for Opnaelsen af et bedre Resultat kun staaer tilbage, at Rigsdagen opfordrer Krigsministeriet til at aflægge og eftersende et behørigt Regnskab for Toaaret.

Udvalget skjønner vel ikke rettere, end